

Sentencja

- 1) Pojęcie informacji o środowisku, o którym mowa w art. 2 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG, powinno być interpretowane w ten sposób, że obejmuje ono informacje przedłożone w ramach krajowego postępowania w sprawie wydania lub rozszerzenia zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin w odniesieniu do ustalenia maksymalnej ilości zawartości pestycydów, ich składnika lub produktów przetworzonych w artykułach spożywczych albo napojach.
- 2) Z zastrzeżeniem, iż taka sytuacja jak ta w postępowaniu przed sądem krajowym nie zalicza się do sytuacji, które zostały wyliczone w art. 14 akapit drugi dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, przepisy tegoż art. 14 akapit pierwszy powinny być interpretowane w ten sposób, że mogą być one stosowane jedynie wtedy, gdy wskutek tego nie zostaną naruszone obowiązki wynikające z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4.
- 3) Artykuł 4 dyrektywy 2003/4 powinien być interpretowany w ten sposób, że nakazane w nim porównanie interesu publicznego, któremu ma służyć ujawnienie informacji o środowisku, z interesem szczególnym dyktującym odmowę udostępnienia informacji powinno odbyć się w każdym konkretnym przypadku przedłożonym właściwym organom, nawet jeżeli prawodawca krajowy określi w przepisie o charakterze generalnym kryteria umożliwiające ułatwienie tej porównawczej oceny istniejących interesów.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Szkocja), Edynburg — Zjednoczone Królestwo) — Macdonald Resorts Limited przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-270/09) (¹)

(VAT — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Zwolnienia — Artykuł 13 część B lit. b) — Najem nieruchomości — Sprzedaż praw umownych przekształcanych na prawo do korzystania w czasie oznaczonym z wakacyjnych obiektów mieszkalnych)

(2011/C 55/14)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Session (Szkocja), Edynburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Macdonald Resorts Limited

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Session (Szkocja), Edynburg — Wykładnia art. 9 ust.

2 lit. a) oraz art. 13 część B lit. b) dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, p. 1) — Pojęcie zwolnienia wynajmu nieruchomości — Sprzedaż przez klub wakacyjny punktów dających prawo do korzystania w oznaczonym czasie z nieruchomości o charakterze turystycznym w trakcie danego roku

Sentencja

- 1) Świadczenie usług przez przedsiębiorcę takiego, jak skarżąca w postępowaniu przed sądem krajowym, w ramach systemu takiego, jak sporny w postępowaniu przed sądem krajowym program „opcji”, należy klasyfikować w chwili, w jakiej klient uczestniczący w takim systemie przekształca nabyte pierwotnie prawa w usługę zaoferowaną przez tego przedsiębiorcę. Jeżeli takie prawa są przekształcane w zakwaterowanie w hotelu lub w prawo do korzystania w oznaczonym czasie z rezydencji, usługi te stanowią świadczenie usług związanych z nieruchomością w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., które wykonywane są w miejscu, w którym położone są ten hotel lub ta rezydencja.
- 2) W systemie takim, jak sporny w postępowaniu przed sądem krajowym, program „opcji”, w sytuacji, gdy klient przekształca pierwotnie nabyte prawa w prawo do czasowego korzystania z rezydencji, odnośna usługa stanowi najem nieruchomości w rozumieniu art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy, zmienionej dyrektywą 2001/115, [któremu obecnie odpowiada art. 135 ust. 1 lit. l) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej]. Niemniej jednak przepis ten nie zabrania państwom członkowskim wyłączenia tej usługi ze zwolnienia.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin — Niemcy) — DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-279/09) (¹)

(Prawo do skutecznej ochrony sądowej praw wynikających z prawa Unii — Prawo do sądu — Pomoc prawna — Przepisy krajowe odmawiające pomocy prawnej osobom prawnym w przypadku braku interesu ogólnego)

(2011/C 55/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kammergericht Berlin -Wykładnia zasady skuteczności — Zgodność z tą zasadą przepisów krajowych, odmawiających pomocy prawnej osobom prawnym w przypadku braku „interesu ogólnego” — Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności państwa członkowskiego za przekroczenie terminu transpozycji dyrektyw wspólnotowych

Sentencja

Zasadę skutecznej ochrony sądowej ustanowioną w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, iż nie jest wykluczone, by powoływały się na nią osoby prawne, oraz że pomoc przyznana na podstawie tej zasady może w szczególności obejmować zwolnienie z uiszczenia zaliczki na poczet kosztów postępowania lub reprezentacji przez adwokata.

Do sądu krajowego należy natomiast zbadanie, czy przesłanki udzielenia pomocy prawnej stanowią ograniczenie prawa dostępu do sądu, naruszające to prawo w jego istocie, czy ich cel jest zgodny z prawem i czy istnieje rozsądny stosunek proporcjonalności pomiędzy stosowanymi środkami a zamierzonym celem.

W ramach takiej oceny sąd krajowy może uwzględnić przedmiot sporu, racjonalne szanse wygrania sprawy przez powoda, znaczenie, jakie sprawa ma dla powoda, złożoność przepisów materialnych i proceduralnych mających zastosowanie w sprawie, jak również możliwości skutecznego poprowadzenia sprawy przez powoda. W celu dokonania oceny proporcjonalności sąd krajowy może również uwzględnić wysokość zaliczki na poczet kosztów postępowania oraz może ocenić, czy stanowią one przeszkodę w ewentualnym dostępie do wymiaru sprawiedliwości.

Odnosząc się konkretnie do osób prawnych, sąd krajowy może uwzględnić ich sytuację. Może zatem wziąć w szczególności pod uwagę formę i zarobkowy lub niezarobkowy charakter działalności danej osoby prawnej, jak również możliwości finansowe jej wspólników lub akcjonariuszy oraz możliwość uzyskania przez nich kwot koniecznych dla wytoczenia powództwa.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko R

(Sprawa C-285/09) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 28c część A lit. a) — Oszustwo w podatku VAT — Odmowa zwolnienia z podatku VAT w przypadku wewnątrzspółnotowych dostaw towarów — Czynne uczestnictwo sprzedawcy w oszustwie — Kompetencje państw członkowskich w ramach zwalczania oszustw podatkowych, unikania opodatkowania i ewentualnych nadużyć)

(2011/C 55/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

R.

przy udziale: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, Finanzamt Karlsruhe-Durlach

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 28c część A lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) z późn. zm. — Oszustwo w podatku VAT — Odmowa zwolnienia z podatku obrotowego w przypadku wewnątrzspółnotowych dostaw towarów — Aktywny udział sprzedawcy w oszustwie.

Sentencja

W okolicznościach takich, jak okoliczności w postępowaniu przed sądem krajowym, w których wewnątrzspółnotowa dostawa towarów rzeczywiście miała miejsce, lecz przy okazji jej wykonywania dostawca ukrył tożsamość prawdziwych nabywców w celu umożliwienia im uniknięcia zapłaty podatku VAT, państwo członkowskie rozpoczęcia dostawy może na podstawie kompetencji przyznanych mu na mocy pierwszego członu art. 28c część A szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2000/65/WE z dnia 17 października 2000 r., odmówić zwolnienia tej transakcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 07.11.2009

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.